

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

In Secundo Tumulorum Libro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

76

I. IOVIANI PONTANI AD PETRVM
COMPATREM NEAPOLITA-
NVM TVMVLORVM LI-
BER SECVNDVS.

Pargite aquam, date tura focis, lu-
gubria ad aras
Verba sonent, miseris uerba feren-
da modis.

Tristor & Lemures cantus iuuat,
& iuuat ipsa

Nenia, funereis emodulata sonis.
Pax uobis tenues umbræ, requiesq; sepultis,
Sit dolor & nullus, nullaq; cura sitis.
Perpetuæ sint & noctes, somniq; perennes.

O' felix, sopor hic cui uenit ante diem.
Aeternum dormite umbræ, aeternumq; silete.
Sit sopor aeternus, perpetuumq; uale.

Tu uero cape & hæc obitus solatia Petre
Compater, à tenebris obsite Cymmerijs,
Quod tibi non opus est medico, non auspice nummo,
Quodq; opera diues nullius ipse egeas.
Aeternum sine me, & mecum post ipse ualet
Compater antiquis annumerande uiris.

TVMVLVS LVCIAE Pontanae filiae.

Pontanus pater ad sepulcrum queritur.

Liquisti patrem in tenebris mea Lucia, postquam
E' luce in tenebras filia rapta mihi es.
Sed neq; tu in tenebras rapta es. quin ipsa tenebras

TVMVLORVM

Liquisti, & medio lucida sole micas.
 Cælo te natam aspicio. num nata parentem
 Aspicias? an fingit hæc sibi uana pater?
 Solamen mortis miseræ, te nata sepulcrum
 Hoc tegit. haud cineri sensus inesse potest.
 Si qua tamen de te superat pars, nata fatere
 Felicem quod te prima inuenta rapit.
 At nos in tenebris uitam, luctuq; trahemus.
 Hoc pretium patri filia, quod genui.

ARIADNA MATER QVERI
 tur ad Lucæ filiaë tumultum.

Nata cape hos calathos, depexæ & munera lanæ,
 Cum lana & calathis accipe & has lacrimas.
 Nata & acus, et fila cape, & cape linea texta,
 Cumq; his, atq; illis, accipe & has lacrimas.
 Nata colum, fusq; cape, & simul indita lina,
 Cumq; colo, & fuis, accipe & has lacrimas.
 Nate cape has & bracteolas, hæc aurea dona,
 Cumq; his, atq; illis, accipe & has lacrimas.
 Accipe & hos crines, atq; hæc tibi munera grata,
 Flabellum, & tenues accipe forficulas.
 Accipe & hos crines, cumq; his & scrinia, & aureos
 Accipe uerticulos, accipe gemmeolos.
 Accipe & hos crines, cumq; his bombycina texta
 Et Tonam, & pictum hoc accipe reticulum.
 Accipe nata meos crines, lacrimasq; meos que
 Expecta & cineres Lucæ, & inferias.

NELLAE MATERAE.

Pontanus loquitur.

Nec patria profugus puer, exutusq; bonorum
 Nella tibi aut tumulos, aut pia iusta dedi.
 Nec pro blanditijs lacrimas, pro munere uitæ
 Mortis dona tuo persolui cineri.
 Nella uel affectus matris, uel munus obibas,
 Nella mihi nutrix, Nellaq; mater eras.
 Nunc procul a patria senior iam, dona pheretri,
 Et iusta, & cineri debita persoluo.
 Aeternum mihi Nella uale, ac requiesce sepulcro,
 Et ualeant cineres, & mihi mater aue.

CAECILIAE AVIAE PATER-

nae. Pontanus loquitur.

Pax umbræ, requiesq; Arnæ, quæ contegit umbram
 Tura adolete, sacri spargite fontis aquam.
 Salue auia, ætænumq; uale. cape grata nepotis
 Munera, nec lacrimas sperne, nec inferias.
 Caecilia & tibi sit tellus leuis, & fluat urna,
 Ambrosia. Ambrosius stillet & usq; liquor.
 Et tibi perpetuum spiret uer, seruet & urnam
 Quam tu seruasti cum pietate fides.

TURPILIAE PVELLAE.

Casta fuit, formosa fuit, comisq; puella.
 Turpilie uerum nomina ini qua tulit.

TUMVLORVM

Moribus ornavit nomen, raroq; pudore,
Cum fuerit thalami candor honorq; tori.

CORVINAЕ, morose foeminae.

Hic posita est Coruina, suo attumulata marito,
In tumulto et thalamo litigiosa cohors.

An' ne cohors ubi uir iaceat cum coniuge solus?

Ille sua consors coniugis, illa sui?

Dum clamat, dumq; inclamant, dum stridet uterq;

Hic boat, illa ululat, fit tibi plena cohors.

Iam strepitant irata cohors iam currit ad arma.

Clamor ad astra uolat, telaq; truncata sonant.

Non litem sed bella putes. iam fragmina tundunt

Marmora. iam tumulto saxa rotata crepant.

Heu clamat Coruina, gemi percussus Homaster

Pæona de Stygijs ite ciete uadis.

Sed nec Pæone opus. docti sua uulnera curent.

Vos fomenta pÿs fundite pro lacrimis.

CERBERI hominis furacissimi.

Cerberus hic situs est. latrat sed ad hostia nullus,

scilicet inditio ne sit, id ipse timet.

Fur erat, & furtis uitam ducebat. at illum

Deorat in tenebris, improba turba canum.

Umbra petit manes, quam Cerberus ore trifauci

Deorat, haud Stygias passus inire domos.

Furibus hæc pœna est. furti reus hostia Ditis

Non intret, rabido præda sit ille cani.

MIELLAE puellæ in adulterio occise.

Heu quid amor, male castus amor qd crimina possint,
 Ipsa manu doceo cæsa Miella uiri.
 Hærebam misera in gremio male saucia amantis,
 Et mea languentis presserat ora sopor.
 Irrumpit gladio coniux. heu uicta sopore
 Vix sensi armatas in mea fata manus.
 Eiectam furtim, exequijs, bustoq; carentem,
 Tristis in ignota condidit hospes humo.
 Tabueram, incestata diu nec crimina passus
 Hymen, immundas exciit in ossa sues.
 Eruor infelix, populi nota, dedecus urbis,
 Mæq; irahunt rabidæ per loca tetra feræ.
 Quæq; Miella fui, nomen sum nacta suilla.
 Disce puella tuo casta manere toro.

HOMINIS MENDICI.

Nulla mihi uiuo domus, at nunc certa sepulto est
 Vitaq; paupertas, mors mihi diuitiæ.
 Vita mihi exilium. requies. at certa sepulcrum.
 Nudus eram uiuus, mortuus ipse tegor.

VIOLINAE puellæ. ipsa loquitur.

Prata mihi tumultum præbent, uiolæq; sepulcrum
 Fronde tegunt. mirum si uiolina uocer?
 Non mihi ture opus est, aut nardo, aut arabe Myrrha,
 Myrrha mihi, & nardus, turæq; sunt uiolæ.

VRBANAË puellæ male sepultæ. ipsa queritur.

Rure quidem iaceo, cum sit mihi nomen ab urbe,
 Nec titulus, nec sunt nomina uera mihi.

TUMULORVM

Pœna mihi est tumulus. pœna est rurale sepulcrum,
 Quæq; quies alijs, est mihi supplicium.
 Pro uiola porrum, pro ture, atq; Arabe costo
 Cæpa datur, cæpis obsita semper humus.
 Mæq; sues, mæq; & uerres, uexantq; capellæ,
 Inquinat & tumulos in gluniosus anas.
 In primis me turbat anus, quæ carmine longa
 Euocat & manes, euocat atq; crebum.
 Vos aliò caneres, aliò traducite nostros,
 Quæq; Urbana sui, rustica ne iaceam.

SCANDERE BAEI HOMINIS
 bibacissimi.

Funde urnam ad tumulos, funde & uinalia testa.
 Ebrius hic nūquam, sobrius hic neutiquam.
 Ebrius hic semper, semper quoq; sobrius idem.
 Dic mihi quisnam hic sit? Scandere bæus erat.

TRIVM GRAMMATICORVM.
 Pontanus ipse loquitur.

Paschalis iacet hic, docuit qui grammata, mæq;
 Instituit puerum, nescius insciolum.
 Melior huic successit ineptus, & inde Cataldus.
 Tris hos uix unus ferre potest tumulus.
 Ille ualet pugnis, ast alter robore luctæ.
 Hic clamore grues uicerit, atq; anates.
 Ite procul Musæ, puerum me quæ nequistis
 His a' Grammaticis Nestoreum eripite.

FELICIS MERCATORIS.

Felix hic iaceo, male felix, quem neq; coniux,
 Nec natus sepelit, nec soror, aut genitrix,
 Non pater, aut frater. rapidæ excerpere uolucres.
 Prædaq; sum cupidis heu data uulturis.
 Dum uarijs inhio lucris, fora multa frequento,
 Et uitam, & partas eripit hostis opes.
 Linqwor præda auibus. nullum tegit ossa sepulcrū.
 Sola per ignotos umbra uagatur a gros.
 Donec me tumulo pastor donauit, & alno
 Infelix scripsit hac requiescit humo.
 Felix cum fuerim, nunquam post fata quieui,
 Infelix donec scribere in tumulo.

IACOBI PONTANI PATRIS
 Iouiani Pontani.

In tumulo situs est uatis pater. hoc satis esset,
 Sed pater ipse suis laudibus auctus erat.
 Cui gentilis honor. cui linguae ornatus & oris,
 Atq; togæ, atq; hastæ, cui uel utrumq; decus.
 Non est quod tumulo exoptes. coelum ille petiuit.
 Sed uenerare pijs ossa reposta locis.
 Ante diem rapuit Iacobum mors. filius illi
 Infans quæ nequijt, dat modo iusta senex.

CHRISTIANAE MATRIS. PON-
 tanus filius ad illius sepulcrum.

Optabunt tibi Christiana Musæ
 Ad bustum bene, nec mihi negabunt

TUMVLORVM

Ad matris tumulos adesse flenti.
 Has lactis pretium tibi quotannis
 Ex uoto lacrimas parens dicimus.
 Hos questus tibi pro labore & aestu
 Pro puerperij damus dolore,
 Pro casta simul institutione,
 Pro linguae studijs, boniq; cultu,
 Et desiderium tui perenne,
 Et suspiria pectoris nouemus,
 Cum luctu, gemitu, dolore & aestu.
 Nec Musæ numeros negant querenti,
 Quod uiuis bene, quod deos uereris,
 Quod castum colis, & probas modesta.
 Hinc te Pierides puellæ amarunt,
 Amavit dea uirginum magistra,
 Atq; hinc te ad socios choros uocarunt,
 Inter quos agis, & beata ludis.

PONTANVS Filius ad Pheretrum
 Christianæ matris.

Has te ego ad inferias mater uoco. tu mea mater
 Accipe cum fletu munera mixta suo.
 Te natus uocat ad pheretrum. tu munera nati
 Accipe, & has lacrimas, accipe & hos gemitus.
 Quid natum mater fraudas spe? nec mihi flenti
 Eximis aut lacrimas? eximis aut gemitus.
 O' dulcers matris uultus, o' mollia corda.
 Mater adest, matrem iam peto, iam teneo.
 Iam ridet nato mater, iam brachia tendit.
 Iam teneo amplexus, ipse ego iam teneor.

Heu natum mater, natum fugit immemor. heu nil
Ipsi, nisi manes et leuis umbra sumus.

ARIADNAE SAXONAE NEAPO-
litanae. Viator, Genius, & Hyacinthus
colloquuntur.

Vnd erose ad tumulos, unde hæc uiolaria? nūqd. VI.

Hi tumuli & uiolas et peperere rosas?

Ver tribuit sua iura, simul tribuere Napææ. GE.

Huic cineri hinc uiolas, hinc peperere rosas.

Ipsæ et Acidalio Charites de fonte liquorem.

Ipsa et Acidalio rorat ab amne Venus.

Hinc uiolæ florent, hinc roscida lilia canent.

Hinc tener ipse tuo flore Hyacinthe nites.

Et nitet et queritur mœrenti flore Hyacinthus,

Suspiratq; nouo iure dolore puer,

En audis miseranda uolant suspiria, et udis.

E' folijs sese flebilis aura ciet.

Formosæ quondã dominae mihi cura uacabat. Hy.

Hinc mihi tuta æstas, hinc mihi mitis hyems.

Me dominae faciles digiti, studiumq; colebant.

Ver mihi sic semper, rosq; perennis erat.

Extinctam flerunt nymphae. Venus aurea quæstæ est.

Terq; comam uellit, ter scidit ipsa genas.

Inde mihi & nitidus cecidit flos, et mihi tristis

Venit hyems. periit qui fuit ante nitor.

Felices tumuli, cinis at felicior. en tu VI.

Dic puer, unde nouus qui tibi uenit honos?

Arebã dominae interitu. sed coniuge adẽpta Hy.

Vir mihi de lacrimis subuenit usq; suis.
 Hic tumulo ex oculis rorem diffundit amicum.
 Hic anerem ex oculis hymbre fluente rigat.
 Hinc redeo in florem. flos hinc ad busta resurgit,
 Scribitur & folijs nota querela meis.
 Felices tumuli, cinis at felicior. heu quæ VI.
 Sors dominam eripuit mæste Hyacinthe tibi?
 Inuidia eripuit dominam, Lucrinide in unda HY.
 Dum lauat, & calidis nuda fouetur aquis,
 Obstupuit forma nymphæ Misenia, & atro
 Inuidia infestas felle uenenat aquas.
 Hinc raptæ est. fleuere deæ, lacrimisq; dolorem
 Testatæ. ad tumulos inde perennis honos.
 Et lacrimis uiolæ, lacrimisq; rosaria uernant.
 Et mihi de lacrimis hic quoq; creuit honor.
 Usq; fluant lacrimæq; tibi, uiolisq; , rosisq; , VI.
 Umbraq; flebilibus usq; rigetur aquis.
 Dic age de lacrimis sate flos, dic o' puer alte
 De lacrimis, titulum dulcæq; nomen heræ.
 Illa tori bene fida comes, custosq; pudici.
 Cuiq; & acus placuit, cui placuere coli,
 Quæq; focum, castosq; lares curauit, & aræ,
 Et tura, & lacrimas, & pia ferta dedit,
 In prolem studiosa parens, & amabilis, uni
 Quæ studuit atro casta placere uiro,
 Hic posita est Ariadna. rosæ, uiolæq; nitescant
 Qua posita, & lacrimis hic mihi surgat honos.
 Vrna crocū dominæ fundat. distillet amomum VI.
 Ad tumulum, & aneri spica Cilissa fluat.

PONTANVS

Quas tibi ego inferias coniux? quæ munera solvam?
Cum lacrimæ, & gemitus, uerbâq; destituant.

Pro ueteri tamen officio, pro munere lecti
Annua lustrato dona feram tumulo.

Tura puer laticesq; sacros. tu uerba sacerdos
Dic bona, & æternos rite precare deos.

Rite sacras adolete faces. mihi mortua uiuis
Vxor, & in nostro conderis ipsa sinu.

Viua mihi ante oculos illa obuersatur imago,
Et mecum lusus, deliciasq; facis.

Viua domum cultosq; lares, remq; ordine curas.
Viua Ariadna domi es, uiua Ariadna toro es.

Mecum perq; hortos & culta uireta uagaris,
Et mecum noctes, mecum agis ipsa dies.

Sic mihi uiua uales, sic est mihi grata senectus,
Ut tua mors lasso uita sit ipsa seni.

Hæc ipse ad pheretrum. at tecum mens ipsa moratur,
Tecum post paucos læta futura dies.

Interea cape & hæc miseræ solatia mortis,
Atq; in perpetuum fletu Ariadna Vale.

LVCI FRANCISCI FILII

Pontanus pater queritur.

Has aras pater ipse deo, templumq; parabam,
In quo nate meos contegeres cineres?

TUMULORVM

Heu fati vis leua, & lex uariabilis æui,
 Nam pater ipse tuos nate struo tumulos.
 Inferias puero senior, natoq; sepulcrum
 Pono parens. heu quid sydera dura parant.
 Sed quodcunq; parant, breue sit, nanq; optima uite
 Pars exacta mihi est, cætera funus erit.
 Hoc tibi pro tabulis statuo pater, ipse dolorum
 Hæres. tu tumulos pro patrimonio habe.

LVCIO Francisco filio Pontanus pater
 inferias soluit.

Has Luci tibi & inferias, tibi & annua soluo,
 Annua uota pijs hei mihi cum lacrimis.
 Hæc Luci tibi & ad tumulos, positumq; pheretrum
 Dona pater multis perlucio cum lacrimis.
 Hæc dona, inferiasq; heu heu hunc nate capillum
 Incanamq; comam accipe & has lacrimas.
 His lacrimis his te inferijs, hoc munere condo,
 Nate uale æternum o' & ualeant tumuli,
 Quin & hient tumuli, & tellus hiet, & tibi me me
 Reddat, & una duos urna tegat cineres.

ISOLDAE matronæ foecundissime.

Felix prole sua, felixq; nepotibus, urna
 Hac Isolda iacet clara puerperijs.
 Quam nati, natæq; cohors numerosa nepotum
 Imposuit pheretro, condidit in tumulo.
 Inscribi hoc iussit busto. mea funera curent

Quæ mea, deq; meis viscera uisceribus.
 Quadraginta igitur strato imposuere pheretro.
 Flet reliqua ad notum turba minuta rogam.

BARCAE ancilla. ipsa loquitur.

Pathma mihi in patria nomen tellure, Ioanna

Hic fuerat, Mauro Barca uocata seni.

Seruiui Mauro. ingenuam me patria uidit.

Hic domini laribus ius uel herile dedi.

Munditijs placui dominæ, fusoq; fideq;.

Demerui dominum sedulitate mea.

Nec Musis non cara fui. me carmine Musæ

Donarunt, tumulo qui mihi uenit honos.

Dulcis hero, dulcisq; heræ, Charitum quoq; cura,

Et cura Aonidum scita Ioanna fui.

Ipsa manu dominæ pheretro composita, supremas

Excepi lacrimas, quas mihi fudit herus.

Quemq; sinu tenerum foui, cui garrula lusi

Ad cunas, locat hac natus herilis humo.

Ille mihi inferias, ille heræ funebria soluit,

Digne parens nato, di gne parente puer.

Terra mihi, sit at aura leuis natoq; patriq;

Sis memor heræ, sis mea dulcis heræ.

LVCILLI Pontani, uixit dies quinquaginta.

Præfata loquitur. puellæ respondent.

Infanti lacrimam ad tumulos floremq; puellæ PRÆ.

Spargite, nam heræ uestro est dignus honore rogam.

l ij

*ad tumulum nati sui lacrymas floresq;
 puellæ*

TVMVLORVM

En flores, nardū ad tumulos balanūq; liquamus, PV.

Ipsæ etiam lacrimæ sponte per ora fluunt.

Nil infans ore infanti. uix uagit. at ipse PRAE.

Munera uestra pijs sedulæ obite modis.

Lucili tibi lux nomen dedit, & dedit ipsa PV.

Mater stella tibi, stellaq; luxq; simul.

Eripuit nox atra, nigræ eripueret tenebræ.

Vixisti, uix quot litera prima notat.

Hos ne dies? breue tam ne tibi lux fulsit? & auræ

Maternum in nimbis sic temere iubar?

Infelix fatum. puer heu male felix. heu q

Nec puer es, nec lux, nec nisi inane quid es?

Sit uobis Ver perpetuū, ac sine nube puellæ, PRAE.

Lucili, & aneri spiret iniustus odor.

INFANTVLI VAGIENTIS.

Viator et Genius colloquuntur.

Mira fides, tumulto uagit puer, ecqua sub urna

Vmbra gemit? miseris en gemit umbra modis.

Præsidet huic tumulto quisnam genius? ue deus? ue?

Vnde hæc tam querulo uox geminata sono?

Hic infans iacet Vmbrenus, miserabilis infans,

Viuit morte sua, crimine matris obit.

Hæc urso assuescens, urso fit mater. ibidem

Morte obita. mortem poena secuta sua est,

Vt puer in tumulto uiuat, petat improba mater

Vt Stygia, & hinc Stygias nocte reportet aquas,

Quis puerum in tumulto pascat. uagitus hic inde est.

Pœna obitus matri. uita quidem puero.

VARIANAEPVELLAE.

Carbo soluit inferias.

Hos habet infelix tumulos Variana, nec ulli
 Iuncta toro, nulli iuncta puella viro.
 Ut posita est loculis, miseri post funus amantes,
 Munera cum lacrimis multa dedere suis.
 Primus at è cunctis Carbo maestissimus illi
 Constituitq; aras, & stata sacra facit.
 Condidit & loculis manes, lauitq; sepulcrum
 De lacrimis. lacrimæ tristia busta rigant.
 Nona dies aderat. florent ad marmora thymbrae,
 Thymbra tegit tumulos marmora thymbra tegit.
 Conueniunt & apes, & mella liquentia carpunt.
 Dicta q; Thymbrea est, quæ Variana fuit.
 Hæc tibi Carbo tuus Thymbrea. hinc mella sepulcro.
 Lecta legunt & apes, hinc tibi et illa fluunt.

NEAERAE PVELLAE. P. SVM-
 montius celebrat exequias.

Hos cineres brevis urna (at non leue nomen in urna
 scribitur. hic posita est pulchra Neæra) tegit.
 Ah crudele genus diuorum. hic pulchra Neæra
 Est posita. hos cineres & brevis urna tegit.
 At non urna brevis tegit, aut leue nomen in urna est.
 Quam Charites seruant, Pieridesq; deæ.
 Illam Petrus amat Summontius, hicq; Neæram
 Plorat & ad tumulos, ferta q; dat tumulis.
 Ast Petrum Charitesq; colunt, Musæq; tuentur,
 Inde nec urna brevis, nec leue pondus habet.

TVMVLORVM

Sis felix, longumq; uale dis grata Neera,
Et tibi defunctæ crescat amantis amor.

LAVRAE ARCELIAE uxoris
Antonij Panhormitæ.

Elysiæ nunc te ualles, & opaca uireta,
Elysius nunc te Laura recessus habet.
Nunc interq; hederas, interq; uirentia ferta,
Coniugis optato Laura fouere sinu.
Ille cernit tua ab ore uiri dum lumina pendens
Interea Elysius spicula tergit amor.
Quis castas iterum figit sub corda puellas,
Et renouat fidi uincula coniugij.
Quis rursus Euadne, rursus quoq; Penelopea,
Et rursus ueteres sentit Elisa faces.
Gaude Laura tuo rursus coniuncta marito,
Tuq; marite nouam gaude & inire fidem.
Antoni Elysiæ celebrant Hymenæon & auræ,
Et Lauræ castos florida prata toros.
Viuite felices umbrae, thalamoq; inq; ali
Læta agite, & parili munera obite fide.

LVNAE PVELLAE ipsa loquitur.

Ne me, ne rogo terra tegat. finito aera apertum,
Degrauet & cineres tegula nulla meos.
In Lauri hic tantum titulus sit cortice. Luna
Hinc abij ad superos. non mihi terra placet.
Manibus & Lunæ pateat cælum, ossaq; & artus
Condas sub tacito tu Charitæe sinu.

EUPLEAE PVELLAE naufragæ.

ipsa queritur.

Hic Euplea uagor tumulo sine me maris unda
 Eijcit, & sedes hei mihi terra negat.
 Nunc misera affigor scopulis. nunc obruor alga,
 Nec recipit tellus, nec mare, nec scopuli.
 Aëre iactamur, rapidis iactamur ab auris.
 Nec mihi sunt sedes, nec loca certa mihi.
 Nulla quies umbræ miseræ, nullusq; receptus,
 Non nebulae, non me nubila nigra tegunt.
 Iactor in incertum, fessis Euplea carinis
 Explosa, & nautis. hei mihi quid reliquum?
 Sit modus o' Euplea. tuus te portus & ipsum
 Accipiet littus, terraq; amica tibi.
 Et dabit inferias coniux, cineremq; piabit,
 Et cineri & tumulo debita persolu et.
 Interea tibi dant lacrimas Euplea carinae,
 Littorâq; ipsa suis moesta sonant numeris.
 Flebileq; ad tumultum uates canit, & tibi carmen
 Dedicat. o' felix umbra & amica uale.

PVRAE MATRONAE. ipsa loquitur.

Ne manes, ne terra tegat. snite umbra uagetur.
 Nostra quidem certum non habet umbra locum.
 Non sedes mihi certa. dies noctesq; uagamur.
 Exilio requies nec datur ulla meo.
 Ipse error mihi pœna, uiros quod tempore in uno
 Et colui una duos, extuli & una duos.

TVMVLORVM

De me igitur seruare fidem, ac retinere pudorem,
Atq; unum de me discite inire torum.
Nomen erat mihi Pura, heu q̄ nec pura nec insons
Vixi. nunc uitæ crimina morte luo.

VERONILLAE puellæ. ipsa loquitur.

Salua tibi sit ut urna precor, quæ ad flumina pergis,
Tu uero ut mihi sit urna precatre leuis.
Siste. mora est breuis. hoc lege. Veronilla quiesce,
Manibus q̄ bene sit, q̄ bene sit cineri.
Mutua sed faciam. bene sit tibi, sit bene natis,
Sit quoq; cum placido lis tibi nulla uiro.

SANCTIAE PVELLAE Neapolitanæ.
ipsa uirum suum pictorem alloquitur.

Quod uitam sine me coniux inuitus agebas,
In lucem ipse artis munere restituis.
Sic tibi nec sine me uita est ingrata futura,
Nec mors quàm fuerat, tam sit acerba mihi.
Sed neq; me ad lusus, aut oscula grata uocabis,
Mutua ne'ue etiam uerba referre putes,
Nam corpus pictura refert, non corporis usum.
Atq; hæc nunc uates, Sanctia non loquitur.

CASTAE matronæ parum pudicæ.

Castâ uiros habuit septem, quos extulit omnes.
Hoc ægre est, quod non extulerit totidem.

In tumulo scribi hoc uoluit, q̄ nomine Casta
Nunquam casta uiri manserit in thalamo.

MILVII HOMINIS RVSTICANI.

Falco pater mihi, Coruus auus, materq; Columba,
Pica auia est. quid plus? Miluius ipse uocor.
Ne ne sarcophago condas. sit in arbore bustum.
Nidus sit tumulus, nidor & ipse innat.

INFANTVLI inuominati.

Nascitur hic, obijtq; simul, simul ipse sepultus.
Vita obitusq; simul. nomen at unde habeat?

FOCILLAE puellae.

Frigidulo iaceo in thalamo, licet ipsa Focilla.
Ligna nec extincto est qui ferat ulla foco.

GALLAE sterilis foeminae.

Galla fui, Gallo coniux bene iuncta marito,
Verum nec pullos, oua nec ulla dedi.

HYAE inertissimi hominis.

Nunquam uixit Hyas, sed Hyas hoc conditur antro.
Si uixit nunquam, mortuus est nec Hyas.

ERRIS NANI.

Et tumulus breuis est, titulus breuis, & breue nomen.
Et iacet hic nanus. nanula testa tegit.

TVMVLORVM

HIC THYPHAGI.

Pro tumulo scopulus. pars est mihi funeris alga.

In remota titulus. hic riget hic thypagus.

AGANIPPI EQVI. ipse

stellificatus loquitur.

Et mihi Pegasides fauere, & me quoque caelo

Illustrat stellis Pegasus ipse suis.

Pegasides meritum referunt in uatis honorem,

Quem uexi, & toties restitui incolumem.

Pegasus hospitio recipit, quod & Aona sicum

Vatis ope, & largis ipse repleuit aquis.

Hinc simul & uescor diuino gramine, & una

Ambrosiae extinguo rore fluente sitim.

Inde etiam Charites nomen fecere Aganippo,

Et tumuli & caeli dignus habetur honos.

AVICVLAE LIGVRIS.

Pontanus loquitur.

Pro cauea è uetro tumulum cape, teque sepulcro

Hoc tege, perspicua conspicienda domo.

Hoc ales mea te tege. sic mihi mortua uiues

O' Liguri, hic tumulus sit tibi pro cauea.

Pendeat è lauro tumulus, quem proxima myrtus

Vestiat, intactis semper opaca comis.

Dum uetro spectanda nites, & uina putaris,

Certatim uolucres ad tua busta uolant.

Et tibi nunc plaudunt pennis, nunc uoce liquenti

Cantabunt blando carmina blanda sono.

Hoc tibi funus erit. cineri sua dona uolucres
Ista ferent. Liguris semper amata Vale.

DEPLORATIO Sturni.

Pontanus queritur.

Cantabas mecum ad citharam, dulcesq; querelas.

Fingebas uario garrulus ipse sono.

Fingebas & me uariantem carmina plectro,

Ore tuo & noster saepe recurrit amor.

Ipsē tibi numeros monstro, numerumq; recenses.

Ipsē tibi carmen, carmen & ipse refers.

Sape etiam rostro inuitas, pungisq; tacentem,

Præcans & querulos quos sequar ipse modos.

Inuidit mihi te nigri Iouis inuidia conuex,

Quæ lætum nobis nil finit esse diu.

Nil tenerum, nil duce diu. bone sturne, bone ales

Lenis auis, bellum quid queat esse diu?

Ab desiderium, ab lacrimas quas sturne relinquis?

Ipsē diu luctus, ipse future dolor.

At contra Elysium per te nemus, & pia uernane

Arua. sonant cantu prata canora tuo.

Ac tenebrosū iter, horrenda & uia tristis auerni,

Sentit nescio quid gutture dulce tuo.

Tu modo cum remeant nocturna ad somnia manes,

Nocturnis uenias manibus ipse comes.

Et mecum insomnis dulces meditare querelas

Ad citharam, & solitos perstrepe in aure sonos.

VOCIS AMATORIAE. Vox

ipsa & Viator colloquuntur.

TVMVLORVM

Claudite me in tumulo. Quæ nã es? Vox. Cuiã es? Amã

Quid clamas? Heu heu. Dic age cur geminas. (tis.
Bis quoniam perijt mihi Luna. Et quæ nã ea Luna ẽ?

Vna quidem Phœbi est, una soror Charitum.

Quo nam abiit, perijtq; simul? quid utrãq; grauaris?

Vtraq; nam perijt. illãq; & illa grauatur.

Quæ Phœbi ad superos abiit. Chariteia ad amnes

Hesperia, hæc atq; hæc hei mihi bis perijt.

Vtraq; nũ est eadẽ? Vna est & simul utrãq; et ambæ.

Vna'ne cum perijt, num periere duæ?

Quin eadem Luna est, eadem simul utrãq; & ambæ,

Vnaq; bis perijt, utrãq; cum perijt.

Cur nec amans petit & cœlũ, & petit æquor? It ipse

Ad Stygã quæsitum. perdita Styx recipit.

Placabit manes cantu, uictorq; redibit,

Lunaq; erit terris reddita, Luna mari.

Cur tumulo cupis ipsa tegi. Ne sentiar ipsa

Ne fuga sit cœlo cognita, ne'ue mari.

Ne se æther prædæ acingat, neu pontus ad arma,

Lunaq; sit pelago præda, sit ipsa polo.

Ne doleas mea uox. taceas. tibi consule, nostro &

Conde sinu. hoc pectus urna erit, hoc tumulus.

LYRA ORPHEI auxilium im-
plorat à Nympha.

Nympha tene, o' age nympha tene. me me rapit unda,

Nympha tene, o' me me candida nympha iuua.

Quid quereris? quid et ipsa times. Timeoq; querorq;

Bistonides matres, bistonidesq; nurus.

Orphéa diripuere. lyram iecere per undas.

Méq; uehunt amnes, me maris unda uehit.

Illa ego proceras summus è montibus ornos

Quæ traxi, & rigidas post mea plectra feras,

Quæ potui Stygium cantu mollire tyrannum

Tristificum flectens in mea uota canem,

Illa ego Threicias fugio miseranda cohortes.

Me dea me tacito me me age conde sinu.

En properant, dumq; ipsa loquor, me fila relinquunt.

Plectra cadunt. o' me me pectore conde tuo.

Illa querebatur. Threßæ properare cohortes.

Nec mora, quæ fuerat iam lyra, factus olor.

Excitata nam lacrimis nati properabat ad Hebrum,

Flebat & attonito Calliopea gradu.

Vtq; lyram, & chordas uidit sine honore fluentis,

Me miseram, hæc nati sunt monumenta mei.

Iuppiter exclamat, misero succurre nepoti.

Me me Amimallonidum me petit ecce manus.

Hæcine auus pateris? uix hæc. de flumine cygnus

Euolat, & niueus per uada cantat olor.

Forma petit coelum. coelo micat aurea. plectrum

Mansit humi, mater quod studiosa legit.

Condit & in templo. tituli simul addit honorem

Threiciæ hic sita sunt plectra superba lyræ.

Parnasus tenet hæc, Casto Parnasus in antro

Seruat, & incolumi stant ueneranda fide.

INFANTVLI bis mortui, & nunquã editi.

Mortuus ipse bis, at nunquam editus inferor urnæ,

Nam semel extincta matre quidem morior.

Mox utero matris caeso diuellor, & infans.
Rursum obeo. infelix nomine q̄ carco.

HARMOSYNES puellæ Neapolitanæ.

Harmosyne iacet hic. fractos quos aspicias arcus,
Et sparsos crines, atq; sine igne faces,
Arcus fregit amor. Charites sparsere capillos.
Extinxitq; suas ipsa Erycina faces.
Quæ tumulo increuit Laurus, myrtiq; rosæq;
Pieridum è lacrimis noueris esse satas,
Harmosyne extincta est, sensusq; extinctus amandi.
Nemo amat, & numen desijt esse Venus.
Infelix quid agas uates? i, desere coetum,
Et pete inhumanis lustra habitata feris.
Frangere lyram, contemne deos, lucemq; perofus
Noctem ama, & à somnis gaudia posce nigris.

IACOBI Solimæi medici Salernitani.

Musas inuocat ad exequias.

Quæ liquidos Silari fontes, quæq; arua Salerni
Irrigua, & doctis tecta habitata uiris,
Quæ Lauros nymphæ Aonides, Peneida syluam,
Amphrysi & colitis nota in amore uada,
Ne Musæ, ne Pierides, dum condimus umbram,
Pæonio abnuite carmina uestra seni.
Non succi tibi desuerant Solimæe, nec herbae,
Quæq; docent Coi scripta probata uiri.
Et tamen ut de plebe aliquis, de sorde togata.
Occidis, & uili contumulare solo.

Ne nomen tamen intereat, quo fama supersit,
 Accipe quæ cineri sint monumenta tuo.
 Par Phœbo, par Phœbigenæ, atq; Machaone maior
 Et melior, tegitur hac Solimæus humo.

PONTANVS uxorem Ariadnam
 in somnis alloquitur.

Nocte quidem coniux tecum uagor, & tua mecum
 Umbra uenit. sic nox luxq; diesq; mihi est.
 Luce autem sine te tenebris obuersor, & ipse
 Me sine sum. sic lux nox tenebræq; mihi est.
 O' ualeant luces. lateat sol. sic mihi coniux
 Viues. sic moriar uiuus & ipse tibi.

PONTANVS vxorem salutatur, & Laurum
 in hortis ab illa olim satam.

Cum Lauru tibi crescit honos. tua nomina Laurus
 Seruat, nam dextra creuit & illa tua.
 Officium officio pensat gratissima Laurus,
 Quiq; fuit nymphæ, nunc quoq; sensus adest.
 Cum Lauru mihi salue iterum coniux mea. salue
 Coniuge cum Laurus, fronde & honore pares.
 Ite pares, nomenq; una seruare per æuum,
 Et mihi frondenti ferta parate coma,

IO ANNIS Iouiani Pontani.

Dic age quid tumulos seruas dea? Nostra tuemur
 Iura, Deos cinerum num quoq; cura tenet?

TUMULORVM LIB. II.

Hæc mihi prima quidem cura est. Quid concitis alas
Vsq;? Fugo tenebras, quo uigeant tumuli.
Quid sibi quæ collo pendet tuba? Nomen amico
Dat cineri. ad tumulos hæc ego gesta cano.
Dic age dum manes cuius hi? V atis, at urnam
Officio posuit docta Minerva suo.
Hos tumulos Iouianus habet. quæ ferta uirescunt
Lecta suis manibus disposuere deæ.
Sed manes ne quære die. per amœna uagantur
Prata, sonat riguæ sicubi murmur aquæ.
Nymphæ assunt, & adest dulcis Charis, aurea cantus
Fila mouent. leni concinit aura sono.
Nocte illum complexa fouet nitidissima coniux,
Feruēt, & à nulla parte refrigit amor.
Hæc illi comes in tenebris. quas uincit amoris
Lucida sax. gemina luce coruscat amor.

FINIS.